

Agnieszka Niedźwiadek, Rafał Niedźwiadek

Lublin-Dąbrowa, st. 19, AZP 79-81/19

Informator Archeologiczny : badania 30, 53-54

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto 13 obiektów będących pozostałością osady kultury ceramiki wstęgowej rytej, w tym 6 jam, 5 dołków posłupowych i 2 ziemianki, z których pozyskano około 500 sztuk ceramiki oraz liczny materiał krzemienisty. Do kultury lużyckiej i kultury pomorskiej należało 98 obiektów: 85 jam (w tym 4 piwniczki), 9 dołków posłupowych, palenisko, 3 ziemianki mieszkalne. Znalezione w nich 1500 fragmentów ceramiki, polepe, kości zwierzęce i 2 grudki bursztynu. Natrafiono także na materiały wczesnośredniowieczne z faz E i F.

Materiały i dokumentacja przechowywane są czasowo w Ośrodku Naukowo-Konserwatorskim PKZ sp. z o.o. w Poznaniu.

Badania zakończono do czasu budowy drugiej nitki gazociągu.

LIPNICA, st. 42
(GAZ 140),
gm. Szamotuły,
woj. poznańskie,
AZP 49-23/195

- ślady osadnictwa kultury amfor kulistych (neolit) – weryfikacja negatywna.
- ślady osadnictwa kultury lużyckiej (średnia epoka brązu – wczesna epoka żelaza) – weryfikacja negatywna.
- ślady osadnictwa kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich) – weryfikacja negatywna.

Ratownicze badania wykopaliskowe na trasie gazociągu tranzytowego Rosja-Niemcy, przeprowadzone przez mgr. Andrzeja Krzyszowskiego (Ośrodek Naukowo-Konserwatorski PKZ spółka z o.o. w Poznaniu) przy współpracy Wiktora Kudry. Finansowane przez EuRoPol Gaz SA w Warszawie. Założono wykop o wymiarach 66 x 2,5 m. Przebadano powierzchnię 165 m².

W wykopie nie zarejestrowano żadnych pozostałości źródeł archeologicznych.

LISEWO, st. 31,
gm. *loco*,
woj. toruńskie,
AZP 34-44/127

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)

Badania weryfikacyjno-sondazowe w związku projektowaną budową autostrady A-1, przeprowadzone w październiku przez dr. Stanisława Kukawkę (Instytut Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Drugi sezon badań. Założono 9 sondazy o wymiarach 0,5 x 0,5 m każdy. Łącznie przebadano powierzchnię 2,25 m².

Nie stwierdzono występowania w wykopach nawarstwień kulturowych. Ponieważ jednak w trakcie penetracji powierzchniowej odnotowano liczne ślady rozorywanych obiektów, stanowisko zakwalifikowano do dalszych, szerokopłaszczyznowych badań wykopaliskowych przed rozpoczęciem budowy autostrady.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika i PSOZ w Toruniu. Badania będą kontynuowane.

Lubieszewo, st. 2, gm. Nowy Dwór Gdański, woj. elbląskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

LUBLIN-DĄBROWA, st. 19,
AZP 79-81/19

- obozowisko mezolityczne
- osada kultury pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych (neolit)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)
- osada wczesnośredniowieczna (VIII-X w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe przeprowadzone w dniach od 26 sierpnia do 19 września przez mgr. Agnieszkę Niedźwiadek i Rafała Niedźwiadka (ARCHEE – Badania i Nadzory Archeologiczne). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Założono 10 wykopów o łącznej powierzchni 1,2 ara.

Dokonano eksploracji częściowo już zniszczonego przez wody Zalewu Zemborzyckiego obiektu, widniejącego w skarpię południowej części cypla, a także sondazowo przebadano dostępny (nie zalesiony) teren stanowiska, w celu określenia jego zasięgu, wartości i charakterystyki kulturowej. Rozpoznano na nim 9 obiektów, z których jeden można uznać za mieszkalny, pozostałym należy przypisać funkcję gospodarczą. Pozyskano 1168 zabytków ruchomych: 750 ceramicznych, 75 krzemienistych (większość z krzemienia wołyńskiego), 11 z żelaza lub brązu, ponadto grudki polepy i kości zwierzęce. Wśród ceramiki dominuje materiał kultury pucharów lejkowatych (wśród nich: ucha kolankowate, wylewy i fragmenty brzuśców z ornamentem arkadowym i stempelkowym, fragmenty flasz z kryzą i uch ansa lunata, przęśliki, gliniane modele miniaturowych siekierok i toporków). Natomiast większość zabytków

krzemienych to formy wiórów lub odłupki. Na uwagę zasługuje siekiera soczewkowata z rowca świeciechowskiego a także zbrojnik mezołityczny. Zabytki metalowe to w większości gwoździe kute. W obiekcie 5 znaleziono brązową zapinkę V grupy Almgrena, datowaną na B₂/C₁. Lokalizacja obiektów nie wskazuje na preferencję którejś z części stanowiska. Badania wykazały, że stanowisko było penetrowane już od okresu mezołitu, natomiast intensywnemu osadnictwu zostało poddane w neolicie przez ludność kultury pucharów lejkowatych, a następnie kultury amfor kulistych. Kolejną kulturą, której ślady występowania stwierdzono, jest kultura przeworska. Okres użytkowania stanowiska zamykają obiekty datowane na wczesne średniowiecze.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowoschodniej”, t. II, 1997.

Lubochnia, st. 12, 13,
gm. Gniezno, woj. poznańskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

ŁAPCZYCA, st. 46,
gm. Bochnia,
woj. tarnowskie,
AZP 104-60/170

- osada kultury lendzielskiej (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 9 do 24 września przez mgr. Andrzeja Ceterę (Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska PKZ, sp. z o. o.) Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 2 arów, zakładając wykopy w miejscach rozorywanych i widocznych na powierzchni obiektów. Eksplorację prowadzono metodą stratygraficzną.

Odsłonięto i wyeksplorowano 11 obiektów osadowych, w tym 10 jam o charakterze gospodarczym i półziemiankę. Obiekty były zagłębione w całość na 60–120 cm. Wydobyty z nich bardzo liczny materiał ceramiczny i krzemienisty pozwala łączyć osadę z grupą malicką kultury lendzielskiej. Niektóre formy ceramiki upoważniają do wniosku, że ludność tej osady trudniła się pozyskiwaniem soli z miejscowych słonych źródeł („bocheński obszar solonośny”). W obiekcie nr 9 znaleziono gliniany fragment modelu chaty (dach), mający najbliższe analogie na terenie Słowacji.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PKZ, sp. z o.o. w Tarnowie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Roczniku Bocheńskim”. Badania zakończono.

Łąkoćcin, st. 1,
gm. Inowrocław, woj. bydgoskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

ŁUBCZE, st. 27,
gm. Jarczów,
woj. zamojskie,
AZP 94-91/20

- grób kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej (neolit)
- kurhan kultury ceramiki sznurowej (neolit)
- ślady osadnictwa starożytnego
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Wiesława Komana (PSOZ Zamość). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Badania prowadzono na całkowicie zniszczonym kopcu-kurhanie, pozbawionym nasypu. Już na głębokości 23 cm odsłonięto całkowity zasięg i przebieg dookólnego rowka przykurhanowego szerokości 30 cm, głębokości 30 cm, średnicy 8 m, który wyznaczał zarys nasypu kurhanu. W centrum obiektu odkryto spąg grobu kultury ceramiki sznurowej (miąższość do 20 cm), w obrębie którego zarejestrowano 2 toporki kamienne, siekierkę krzemienistą, wiórek z krzemienia wołyńskiego, fragment blaszki miedzianej, fragmenty pucharka glinianego oraz nieliczne ułamki kości ludzkich. Kurhan wraz z towarzyszącym mu dookólnym rowkiem i glinianką można datować na II fazę chronologiczną III strefy osadniczej środkowoeuropejskiego horyzontu kultury ceramiki sznurowej (ok. 2000 p.n.e.). Około 6 m na wschód od kurhanu, pod dnem jamy przykurhanowej, natrafiono na bogato wyposażony grób kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej. Znaleziono w nim 15 naczyń glinianych (9 czarek, 2 amfory, 2 naczynia doniczkowe, garnek esowaty i misę) oraz 2 ułamki ozdób miedzianych. Szkielet, najprawdopodobniej kobiety, posypany ochrą, ułożony był na lewym boku w pozycji skurczonej, z głową skierowaną na południe i twarzą zwróconą na zachód. Jedno naczynie (misa) ustawione było przy głowie, pozostałe przy nogach. Ponadto odsłonięto 9 obiektów osadniczych o charakterze jam gospodarczych, których chronologia